

sygn. akt I C 1472/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. J.

po rozpoznaniu na rozprawie 14 lutego 2023 roku w W.

przy udziale protokolanta Karola Redy

sprawy z powództwa (...) W.

przeciwko E. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) W. wniosło o zasądzenie od E. Ł., I. Ł., D. Ł. i K. Ł. solidarnie 2 839,48 zł za bezumowne zajmowanie lokalu przy ul. (...) w W. za okres od 1 lutego 2018 r. do 31 października 2019 r., z czego 2 538,79 zł należności głównej oraz 300,69 zł skapitalizowanych odsetek (pozew k. 1-2).

Pozwana E. Ł. zaskarżyła nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. Wskazała, że terminowo uiszcza należności za zajmowany lokal. Zakwestionowała naliczenie na kwotę 2 679,96 zł z 31 marca 2018 r., wskazując, że powstało ono wskutek nieprawidłowości w rozliczaniu wody między poszczególne lokale oraz wymianie wodomierzy (sprzeciw od nakaz zapłaty k. 56-57, załączniki k. 235-243).

Sprzeciwu pozostałych pozwanych z uwagi na popełnione przez nich błędy formalne zostały odrzucone, przy czym co do I. Ł. nieprawomocnie (k. 81, 214).

Pełnomocnik powódki, zobowiązany do złożenia pisma przygotowawczego z podaniem wszystkich twierdzeń i dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia (termin prekluzyjny z art. 2053 § 2 k.p.c.), w tym żądanych przez pozwaną faktur źródłowych dokumentujących kwestionowane naliczenie – zignorował zobowiązanie (k. 245-249).

Następnie na wyznaczoną rozprawę pełnomocnik powódki nie stawiał się mimo zawiadomienia, nadsyłając pismo z oświadczeniem o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia się roszczenia (k. 256).

Sąd na podstawie art. 203 § 4 k.p.c. postanowił uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne, albowiem okoliczności sprawy wskazują, że powód, po uchybieniu terminowi z art. 2053 § 2 k.p.c., cofnął powództwo celem uniknięcia skutków z art. 375 § 2 k.c. (w zw. z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.), co w ocenie sądu jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, szczególnie mając na uwadze okoliczności uprawomocnienia się nakazu zapłaty wobec K. i D. Ł., a także zmierza do obejścia prawa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. Ł. bezumownie zajmuje lokal przy ul. (...) w W., który wchodzi w skład zasobu powoda (bezsporne).

Pozwana w okresie od stycznia 2018 do grudnia 2019 r. regularnie uiszczala opłaty za mieszkanie, precyzyjnie wskazując wierzytelność, na którą mają być zaliczone wpłaty: 29 stycznia 2018 r. 390 zł i 37 zł za styczeń 2018 r., 1 marca 2018 r. 390 zł i 37 zł za luty 2018 r., 29 marca 2018 r. 390 zł i 37 zł za marzec 2018 r., 30 kwietnia 2018 r. 390 zł i 37 zł za kwiecień 2018 r., 28 maja 2018 r. 390 zł i 37 zł za maj 2018 r., 28 czerwca 2018 r. 390 zł i 37 zł za czerwiec 2018 r., 27 lipca 2018 r. 363 zł i 37 zł za lipiec 2018 r., 28 sierpnia 2018 r. 363 zł i 37 zł za sierpień 2018 r., 28 września 2018 r. 440 zł i 37 zł za wrzesień 2018 r., 26 października 2018 r. 440 zł i 37 zł za październik 2018 r., 28 listopada 2018 r. 440 zł i 37 zł za listopad 2018 r., 28 grudnia 2018 r. 440 zł i 37 zł za grudzień 2018 r., 29 stycznia 2019 r. 440 zł i 37 zł za styczeń 2019 r., 29 stycznia 2019 r. 440 zł i 37 zł za styczeń 2019 r., 1 marca 2019 r. 440 zł i 37 zł za luty 2019 r., 28 marca 2019 r. 440 zł i 37 zł za marzec 2019 r., 26 kwietnia 2019 r. 440 zł i 37 zł za kwiecień 2019 r., 17 maja 2019 r. 353 zł, 28 maja 2019 r. 440 zł i 37 zł za maj 2019 r., 28 czerwca 2019 r. 440 zł i 37 zł za czerwiec 2019 r., 26 lipca 2019 r. 450 zł i 37 zł za lipiec 2019 r., 28 sierpnia 2019 r. 450 zł i 37 zł za sierpień 2019 r., 27 września 2019 r. 450 zł i 37 zł za wrzesień 2019 r., 26 października 2019 r. 450 zł i 37 zł za październik 2019 r., analogicznie za listopad i grudzień 2019 r. (plik dowodów wpłat k. 243, por. zawiadomienia o wysokości opłat k. 17-21, potwierdzenie k. 236).

Na koncie zajmowanego przez pozwaną lokalu prowadzonym przez powoda widnieje od 31 marca 2018 r. w zasadzie stała zaległość w kwocie ok. 2 600 zł, która wynika z naliczenia 2 679,96 zł z tytułu „rozliczenia świadczeń za 2017 r.” (kartoteka konta k. 22-24).

Naliczenie to było przedmiotem sporu powoda i pozwanej przed wytoczeniem przez powoda niniejszego powództwa (korespondencja k. 15-16, 240, niepodpisane porozumienie k. 14).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o okoliczności niesporne lub niezakwestionowane (art. 229,230 k.p.c.), a także w oparciu o zgromadzone dokumenty złożone przez obydwie strony, które nie budziły wątpliwości sądu, nie były też przez żadną ze stron kwestionowane. Wobec wyjaśnienia sprawy na gruncie zgromadzonego materiału brak było podstaw do przeprowadzania dowodu z przesłuchania stron (art. 299 k.p.c. a contrario), szczególnie że dowód ten zgłosiła pozwana (art. 2352 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem powództwa było zadłużenie pozwanej z tytułu zajmowania lokalu bez tytułu prawnego za okres od lutego 2018 r. do października 2019 r. Pozwana wykazała, że bieżące opłaty comiesięcznie uiszczala, precyzyjnie wskazując tytuły wpłat. Sporna była należność z tytułu rozliczenia mediów („rozliczenie świadczeń za 2017 r.” z 31 marca 2018 r.).

Na powodzie spoczywał ciężar wykazania zasadności dochodzonego roszczenia (art. 6 k.c.) wobec jego zakwestionowania przez pozwaną. Powód zastępowany przez zawodowego pełnomocnika zignorował zobowiązanie przewodniczącego wydane w trybie art. 2053 § 2 k.p.c. do złożenia pisma przygotowawczego z podaniem wszystkich twierdzeń i dowodów, w tym żądanych przez pozwaną źródłowych faktur. Co więcej, nie złożył nawet kwestionowanego rozliczenia świadczeń. Nie podniósł też żadnych relewantnych do przedmiotu sporu w niniejszej sprawie (a również i na etapie przedsądowym) twierdzeń (obus proferendi), chociażby na fakt wolumenu mediów zużytych przez pozwaną. Tym samym nie sprostał ciężarowi dowodu i ciężarowi przytoczeń, co skutkowało oddaleniem powództwa. Sąd nie jest powołany do wyręczania zawodowych pełnomocników w wykazywaniu zasadności wytaczanych powództw.

Na marginesie jedynie wskazać należy (nie przesądziło to bowiem o rozstrzygnięciu), że na rozprawie (na którą nie stawiał się pełnomocnik powoda) pozwana złożyła pochodzący od powoda dokument, w świetle którego na 7 lutego 2023 r. ma nadpłatę na koncie lokalu (k. 257).

Z.ądzenia:

- odnotować uzasadnienie,

- odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda r. pr. G. przez umieszczenie w portalu informacyjnym,

- odnotować w systemie P. podłożenie do akt wniosku o uzasadnienie pełnomocnika powoda z 21.02.2023;

- założyć kontrolkę uzasadnień.

W., 6 marca 2023 roku asesor sądowy M. J.